

Добило би се у времену, пошто се записници воде мастилом и одмах уписују сви подаци без обзира што парцела није довршена у мјерењу, па и код врло ситних парцела чија су само чела одређена могу се исписати имена посједника. На тај начин скице би могле бити свакодневно срећене, с тим да би геометар једино у канцеларији имао да провјери те уписе са подацима списка кућа односно азбучног списка посједника.

Сувишно би било да се промјењљиви подаци посједовног стања умножавају па би и с тога разлога требало избацити са скица имена посједника и њихове адресе.

Ради тога без каквих потешкоћа могла би се примјенити размјера 1:2500 за густоћу детаља 1:5 = ха : парцеле.

Ад. 3. Ако се нумерисање скица врши словима А и В, а нарочито код већих општина, настаје збрка, тешко се налазе, а и тешко им је одредити право мјесто међу осталим скицама. Боље је да се нумерисање скица изведе, да теку редним бројевима, без обзира на то што постоје основне скице.

Ад. 4. Сваки рад потписује се на kraју и ружно је видјети потписе са стране, искривљене или неоријентисане према сјеверу. — Пошто има мјеста на јужној страни скице, у случају да се усвоји под 1.), избегла би се несиметричност скица детаља.

ВЕСТИ

ЛАУРЕАТИ СТАЉИНСКИХ ПРЕМИЈА ЗА ИЗВАНРЕДНЕ РАДОВЕ У ОБЛАСТИ НАУКЕ У ГОДИНИ 1945.

Молодјенски Михаило Сергејевич, виши научни сарадник ЦНИИГАиК-а (Централног научног истраживачког института за геодезију, аероснимање и картографију) награђен је са 100.000 рубала за научни рад: „Основна питања геодетске гравиметрије“, објављен 1945 године.

Дробишев Фјодор Васиљевич, професор ЦНИИГАиК-а, награђен је са 50.00 рубала за конструкцију нових тачних прибора за обраду резултата аероснимања.

(„Правда“ 27. јуна 1946.)

Проф. С. И. Вавилов, председник Академије наука СССР, у „Правди“ од 1. јула 1946, у једноме чланку у име приказује успехе совјетских научника и правце развијатка науке у СССР, између остalog пише и о лауреату С. М. Молодјенском и каже:

„Међу осталим физичарима награђен је (другом наградом) и М. С. Молодјенски за рад „Основна питања геодетске гравиметрије“. Тада претставља нову етапу у развијатку теоријске и практичне геодезије. Испитивања Молодјенског и његових сарадника дала су драгоцене резултате. Створен је нови важан правац у гравиметрији, назван „геодетском гравиметријом“. М. С. Молодјенски отишао је иного даље у својим испитивањима него и највећи страни специјалисти у тој области“.

DRUŠTVENA HRONIKA

SINDIKAT

EVIDENCIJA U TAKMIČENJU I NORME

У току такмиčenja pojavila su se mnoga pitanja. Medju takvim pitanjima, usko povezanim sa takmičenjem i sa proizvodnjom, jesu i pitanje evidencije i pitanje radnih normi. Ovim pitanjima poklonjena je najveća pažnja u sindikalnim organizacijama i njihovim forumima od najnižih do najviših, u plenumima, na sastancima, na savetovanjima o takmičenju ta su pitanja na dnevnom redu i o njima su donesene odluke.

Takmičenje i proizvodnja su nerazdvojni i na tome polju mora se ostvariti najuža saradnja privrednih ustanova i preduzeća sa sindikalnim organizacijama. Tako na pr. sindikalne organizacije organizuju takmičenje, a ustanove i preduzeća određuju radne norme i vode evidenciju proizvodnje, da ne govorimo o ostalim zadacima i jednih i drugih. Razume se da sindikalna jedinica ne može dobro da organizuje takmičenje ako ne raspolaže podacima dobro vođene evidencije proizvodnje, koji će opet njoj omogućiti da na proizvodnom sektoru vodi evidenciju takmičenja. Dobra evidencija radnih rezultata je vrlo važan elemenat i u proizvodnji, u naučnoj organizacije rada, u takmičenju. „Bez evidencije takmičenja nema organizacije takmičenja, nema kontrole takmičenja, nema onog svjesnog elementa i organizovanosti u takmičenju, koje su naši sindikati dužni da ostvare kao organizatori takmičenja“ kaže se u referatu o takmičenju na trećem plenumu Glavnog odbora JSRNJ („Rad“ br. 47/112, 12. VI. 1946). Možemo dodati: Dobra evidencija i statistika sa grafikonima daju pregled o stanju proizvodnje, o kretanju pojedinih sektora proizvodnje, iz njih se mogu izvoditi zaključci o

međusobnoj vezi i uticaju pojedinih radnih operacija i pojedinih sektora, međusobno. Na osnovu tih podataka i stanja proizvodnih snaga može se onda sigurnije predviđati dalji tok rada, može se regulisati razvojni tok, ukratko rečeno — može se planirati. I upravo veliki značaj takmičenja i evidencije, i leži u tome što oni treba da budu škola i uvođenje u tehniku planiranja i u plansku privredu.

Isto tako treba imati na umu i to da se na osnovu smišljeno vođene evidencije radnih rezultata mogu izvesti radne norme, i to ako ne baš onako pouzdane kao što su norme dobivene direktnim naučno-tehničkim postupkom (snimanjem radnih operacija, hronometražom), a ono ipak mnogo pouzdanije nego što su norme po približnoj oceni prema iskustvu. Može se evidencija tako sprovesti da se na osnovu nje mogu izvesti norme koje ni malo ne ustupaju naučno utvrđenim normama. Ovo naročito važi u onim slučajevima kada osnovni evidencijski materijal (pojedinačne preglede rada) sastavljaju tehničari na taj način da to predstavlja operaciju koja prilično odgovara hronometraži (pod hronometražom se razume merenje vremena potrebnog za svaku pojedinačnu radnu operaciju pri nekom konkretnom radu, za veći broj dobrih radnika, pa se uzme prosečna vrednost. Merenje vrši stručna komisija). Ovo je na pr. slučaj i sa geodetima na terenskim radovima, gde je praktično daleko lakše provesti merenje radnog uspeha tako da svaki pojedinac sam meri i beleži radno vreme utrošeno na pojedine radne operacije. Na kancelarijskim radovima bi se već mogla sprovesti hronometraža i utvrditi tačno radna norma, a i kod terenskih operacija tamo gde je koncentrisan na manji prostor veći broj tehničkog personala (n. pr. gradski premer).

U cilju evidencije rada, a i utvrđivanja normi, Odeljenje katastra Min. finansija FNRJ uvelo je obrasce za osoblje na terenu, za radove na triangulaciji, nivelmanu i na karti 1:25000. Za detaljni premer su stari obrasci prilagođeni novim potrebama. Evidencija se vodi na izradi operaata, a u Zavodu za umnožavanje planova vodi se redovno detaljna evidencija. Za izradu operaata za velike opštine počev od 7000 parcela pa naviše izrađena je norma rada u obliku jedne linearne zavisnosti između broja parcela i uspeha za radni dan.

U obrascima za triangulaciju i nivelman predviđen je takav sistem evidentiranja da službenik isti može popunjavati sa iščezavajuće neznatnim utroškom vremena, samo ako svaki dan beleži podatke, koji se uglavnom svode na pisanje brojnih podataka i simbola.

Međutim i ovde ima propusta i nedostataka u izveštajima. Ne obraća se dovoljna pažnja upravo na najvažniji elemenat: na utrošeno radno vreme za odeljene operacije. N. pr. intencija je da se što tačnije utvrdi odnos utrošenog vremena za merenje vertikalnih uglova na jednoj stanicu prema ukupnom vremenu opažanja na toj stanicu, odnosno prema vremenu utrošenom za merenje horizontalnih uglova. Tako bi se mogla revidirati postavka da se jedna radna jedinica treba da smanji za 20% ako se ne mere vertikalni uglovi, protiv koje postavke su baš neki triangulatori nedavno prigovorili. A kada sami treba da pruže podatke o tim elementima onda ili popune rubrike manjkavo ili ih popunjavaju tek da ih popune, napišu skroz za sve dane, n. pr. 1, ili cifru 2, bez ikakve veze sa stvarno utrošenim radom. A kada se pogleda količina rada tih dana (broj stanica i vizura) vidi se da bi sasvim druga vremena odgovarala tim količinama rada. Razume se da se na osnovu takvih netačnih i neistinitih podataka niti mogu revidirati stare norme niti postaviti nove, pouzdano.

Treba shvatiti da je vođenje tačne evidencije, koja treba da posluži i za utvrđivanje normi, takođe jedan tehnički posao, koji treba izvršiti sa istom onom savesnošću i pedanterijom s kojom se vrše i merenja. I ovde se radi o merenju: treba izmeriti utrošeno radno vreme i taj podatak zapisati. Vrlo je teško onome koji treba da iskoristi i obradi taj osnovni evidencijski materijal ako je on nepotpun i alkav sastavljen.

Tačna evidencija rada danas ima drugi značaj i sadržinu nego u prošloj Jugoslaviji. Danas je to sretstvo za usavršavanje organizacije takmičenja, jedan od najvažnijih elemenata u ovladavanju tehnikom planiranja i tehničke kalkulacije i treba da bude za osudu ako ima i takvih tehničara koji to smatraju nasleđem propalog birokratskog sistema upravljanja, pa makar u detaljima po formi i bilo neke sličnosti. Treba znati razlikovati formu od sadržine, jer to je jedna od osobina inteligentnih i svesnih ljudi.

Se.

САРАДНИЦИМА ЧАСОПИСА

Уредништво умољава сараднике за следеће:

- 1) Чланке и дописе писати читко на једној страни са рубом неисписаног простора 5 см. ширине;
- 2) Свакако настојати да текст буде написан писаћом машином. У том случају у 2 примерка;
- 3) Цртеже радити тушем на непровидној белој цртаџој хартији (папиру);
- 4) Све симbole у формулама исписати у виду штампаних слова уколико није могуће откуцати их писаћом машином. Нарочита јасно исписати симбодеузете из грчке азбуке (абецеде); и
- 5) Све примедбе које долазе на дну стране писати на засебном прилогу, или на kraju članka, numerisati ih redom brojevima, a u tekstu odgovarajućim brojevima označiti mesta gde one pripadaju.

Nema moćnije sile od znanja; čovek naoružan znanjem — nepobediv je.

(M. Gorki)

BIBLIOGRAFIJA

PRIKAZI

A. HINKS: KARTE I PREMJERAVANJE

(KARTIRANJE SVIJETA)

God. 1944 izšlo je u Cambridge-u peto izdanje knjige A. Hinks-a: „KARTE I PREMJERAVANJE“ (Maps and Survey). Prvo izdanje bilo je 1913, drugo 1923, treće 1933, a četvrto i peto jedno za drugim 1942 i 1944 god. Očito je za vremje rata interes za karte snažno porasao, što je i razumljivo obzirom na veliko značenje karata u modernom ratu.

Pisac knjige je profesor topografskog premjeravanja i više geodezije na odjelu za geografiju univerziteta u Cambridge-u. U predgovoru kaže, da se pojedini narod sa pravom sudi po djelima nauke i umjetnosti, ali — doduše po manjem broju sudaca — i po djelima na polju premjeravanja.

Prvo poglavlje posvećeno je *istoriji* karata (najstarije karte u današnjem smislu riječi bile su t. zv. Ptolomejeve iz drugog stoljeća poslije Krista). Pisac prikazuje i slike starih karata. Brda su na njima prikazana u kosoj projekciji, kopna su posuta slikovitim zgradama, mora galijama i morskim nemanima. Na kopnu obična kuća znači manje, kuća s tornjem veće naselje itd. Uopće su stare karte čudna mješavina kose sa vodoravnim projekcijom, jer su horizontale (slojnica, izohipse) iznadene zapravo tek u 18. vijeku.

Druge poglavlje posvećeno je *svojstvima modernih karata*. Pisac dijeli karte u: 1.) katastarske (planove), 2.) topografske, 3.) atlase (geografske), 4.) pomorske i 5.) zidne. Naglašava, da mu je svrha prikazati *topografske* karte, dok će se ostalih samo dotaći. Zbog zanimivosti iznosim, što kaže o engleskim katastarskim planovima:

„Treba istaknuti, da engleski planovi 1 : 2500, nazvani 25-inčni, prikazuju vidljive ograde i živice, dok su stvarne međe posjeda često i po nekoliko stopa udaljene. Dakle ovi planovi nisu u pravom smislu riječi katastarski, premda ih se obično tako naziva. Pravi katastar određuje koordinate međašnjih kamenova a napose čoškova parcela u generalnoj projekciji dotično skeletu izmjere. U britanskom sistemu nema ništa tome slična. Osim toga su obično katastarski planovi u drugim zemljama u izvornicima pohranjeni kod lokalnih vlasti, dok je Velika Britanija zemlja, koja ih publicira u razmjeru sličnom 1 : 2500. Registrovanje koordinata važnije je u zemljama, u kojima granice posjeda nisu stalno obilježene zgradama i živicama, naročito na pr. u Egiptu, gdje poplave Nila godimice brišu nejasne međe kulturnih zemljišta.“

Dakle očito u Engleskoj: 1.) „katastarski“ je premjer grafičan u mjerilu 25 palaca na milju i 2.) granice posjeda su vrlo vidljivo obilježene.

Treće poglavlje detaljno opisuje britanske topografske karte. To su u prvome redu 1 : 63 360 (palac : milja), 1 : 126 720; 1 : 253 440 itd., koje izrađuje t. zv. „Ordnance Survey“. Predloženo je izdavanje topografskih karata i 1 : 25 000 (te revizija „katast“. planova 1 : 2500). Pisac se u tome poglavljtu pobliže zadržava i na edicijama britanskih dominiona i kolonija.

Četvrto poglavlje posvećeno je *internacionalnoj* karti jedan na milion (1/M) te avijatičkim međunarodnim kartama (prvotno u čudnom razmjeru 1 : 3 708 758 t. j. 3 cm spram stupnja ekvatorijalne dužine). Za internacionalnu kartu 1/M pisac kaže, da baš „nije pokazala zdravu internacionalnu saradnju“.

Peta glava nosi naslov »*Karte Europe*«, šesta »*Karte ostalih zemalja*«. Težiste Hinksovog djela je u tim poglavljima t. j. u zbirnom prikazu topografskih karata cijelog svijeta. U svemu je u knjizi prikazano oko 160 edicija karata raznih zemalja. U evropskim zemljama prevladavaju osnovne topografske karte 1 : 50 000 i 1 : 100 000. Kod svake edicije pisac navodi glavne označke, na pr. mjerilo, razmaka slojnice, značenje boja itd., a i karakterističnu sekciju. Pogledajmo, što kaže o našim topografskim kartama 1 : 100 000:

„JUGOSLAVIJA. 1 : 100 000. Vojni Geografski Institut. Sekcije oko 16 na 22 palca prekrivaju 30' na 30 sa dužinama od Pariza i u plavome od Greenwicha. Konfiguracija smede horizontalne na 20 m, svaka peta podebljana. Među horizontalama crtice i točkice zamršuju stvar. putevi i naselja crno, vode i nazivi voda plavo, šume zaista blijedo zelene. Imena u latinici. Neke ranije sekcije od tih novih serija imale su crvene horizontalne na 50 m. (Karakteristična sekcija Beograd 1931 g.)“

Sedma glava posvećena je *geografskim* kartama. Pisac naročito ističe veliki atlas svijeta, izdan u Moskvi 1937. g., sa kartama, koje prikazuju također i fizikalne, ekonomski, historijske, demografske, pedološke, oborinske klimatske, a za SSSR također geološke, glacijalne, geomorfološke, rudne i vegetacijske odnose.

Glava VIII na ca 50 stranica opisuje mjerjenja, u koja treba da su upućeni *istraživači* nepoznatih krajeva (Exploratory Survey).

Glava IX nosi naziv »*Trigonometrički premjer*«. Pod takovim pisac razumijeva premjer baziran na numeričkoj triangulaciji.

Glava X samo na nekoliko stranica spominje *parcelarni* premjer. Glava XI nosi naziv »*Geodetski premjer*«, pod „Geodezijom“ pisac razumijeva ustanavljanje oblika-dotično mjerjenje čitave Zemlje. Čak kaže, da je „žaljenja vrijedno, što se riječ geodezija kadkada upotrebljava — u ispitnim ispravama — za elementarno premjeravanje“.

Ubogo „elementarno premjeravanje zemljišta“! Historijski bilo je prvo i praiskonsko. Iz njegovih problema rodila se geometrija i matematika. Geometrija je prvotno bila vjiv mjerotvorni — zemlju mjeriti t.j. praktična izmjera zemljišta, ali još kod starih Grka se je emancipovala od zemlje i zemljišta, razvila u posebnu teoretsku nauku, koja je „mjerenu zemljišta“ oduzela ime tako, da su već stari Grci zemljomjerstvu dali novo ime „Geodezija“ i uvrstili ga ne među teoretske nauke nego među tehniku što će reći tehnika dotično vještine. A evo izmjera zemljišta ponovno gubi ime, kad je „žaljenja vrijedno itd.“ Englezi nižu geodeziju naprsto zovu premjeravanje (Survey ili Surveying), dok višu „Geodezija“. Drugom prilikom će prikazati englesku knjigu, koja nosi naslov „Higher Surveying“. Pošto „higher“ znači „viši“, moglo bi se misliti, da je to samo „viša“ geodezija, ali nije tako. Knjiga je zbirka zadataka (autor A. L. Higgins) za naprednije slušače, koji su već elemente svedali. Dakle vidimo, da ime GEODEZIJA još internacionalno nije iskrstalizovano, čak da viada izvjesna disonanca u primjeni toga imena. Neki Francuzi su predložili, da se niža geodezija nazove „topometrija“. Može je mišljenje, da bi naziv GEODEZIJA trebalo ostaviti (bez ikakvog „niža“) za nauku o premjeravanju zemljišta, dok bi za nauku o ismjeri Zemlje (sa velikom „Z“) trebalo uvesti nov naziv GEOIDOGRAFIJA, GEOIDOLOGIJA ili GEOIDOMETRIJA.

Glava XI Hinksove knjige posvećena je »geodetskim« mjerjenjima t.j. određivanju oblika i veličine Zemlje kao cjeline.

Pisac kritikuje, da su na internacionalnom kongresu u Madridu 1924 prihvачene za Zemlju dimenzije Hayfordove.

Glava XII posvećena je fotogrametričkim mjerjenjima, a XIII geodetskim instrumentima.

Engleski geodetski instrumenti uglavnom su građeni na starim principima. Ali pisac podvlači vašnost i značenje modernog građenja instrumenata napose izume i zasluge H. Wilda na tome polju (instrumenti Wild i Zeiss). Povodom tih novih instrumenata pozvao je šef geografske sekcije britanskog general-štaba g. 1926 engleske proizvodačne instrumenata u mjesto Tavistock. Pisac o tome kaže:

„kako se je moglo predviđjeti, Wildova iznašača nije lako dostići, ali nakon nekoliko godina rada firma Cooke, Troughton i Simms je sagradila Tavistock teodolit... Za taj instrumenat je kapetan Baker izumio elegantnu metodu, da se jednim namještanjem mikrometra dobiva čitanje dijametralnih mjesta limbusnog kruga. Možda je ovaj izum i bolji od Wildovog. Ali konačni sud ne može se još dati obzirom na periodsku pogrešku, koju je opisao major Cheetham...“

Iz Hinksove knjige može se zaključiti, da je teodolit „Tavistock“ uglavnom posljednja riječ engleske tehnike na tome polju. Stari tipovi engleskih instrumenata imali su po 4 podnožna vijka, Tavistock ih ima samo 3, što je svakako praktičnije. Ali očitavanje vodoravnog i vertikalnog kruga ne vrši se kao kod Wildovih i Zeissovih instrumenata u istome mikroskopu (tik durbina) već u zasebnim mikroskopima, koji su montirani postrance na nosačima durbina itd.

U svemu Hinksova knjiga obasiže 308 stranica, 37 slika u tekstu (samo) te 28 tabli (karte, fotografije instrumenata). Osobitost knjige je u tome, što su formule i izvodi formula svedeni na najmanju mjeru.

NIKOLA NEIDHARDT

P R E G L E D K N J I G A

KNJIGE NA NAŠEM JEZIKU

Dr. Inž. M. Plotnjikov: **Infracrvena fotografija i njena primjena**. Zagreb 1946, naklada piščeva. 175 str. sa 103 slikama (odlično opremljena knjiga)... Cena 145.— din.

KNJIGE IZ SOVJETSKE LITERATURE NA RUSKOM JEZIKU

Andrejev—Žakašanski—Samsonov—Fotijadi: **Kurs gravitacionog istraživanja**. GOSGEOLIZDAT Moskva—Lenjingrad 1941. (Drž. izdanje geološke literature) 429 strana, 214 slike. Cena 133.— din.

Prof. I. I. Privalov: **Analitična geometrija** (u ravni i u prostoru) 14-to izdanje, OGIZ Gostehizdat (Državno izdanje tehničke teorijske literature), Moskva—Lenjingrad 1945, sa zadacima i rešenjima, 304 strane, 139 slika. Cena 50.— din.

Uvod u teoriju funkcija kompleksne promjenljive. OGIZ-Gostehizdat, Moskva—Lenjingrad 1945, 400 strana, 156 slika (sadrži i teoriju konformnog preslikavanja). Cena 90.— din.

Prof. A. F. Bermant: **Kurs matematičke analize za visoke tehničke škole, I deo**. 3-će izdanje, OGIZ Gostehizdat, Moskva—Lenjingrad 1946, 331 strana, 120 slika. Cena 70.— din.

A. K. Rudajev: **Zbirka zadataka iz nacrte geometrije**. OGIZ Gostehizdat 1946, 344 strane 859 zadataka sa rešenjima i slikama. Cena 83.— din.

Inž. A. S. Oficerov: **Hidraulika rečnog sliva**. ONTI Moskva—Lenjingrad 1938, 200 strana, 92 slike. Cena 50.— din.

A. N. Njekrasov: **Kurs teorijske mehanike, sveska 1 — statika i kinematika**, OGIZ Gostehizdat Moskva—Lenjingrad 1945, 355 strana, 230 slika. Cena 83.— din.

100 godina Pulkovske opservatorije. Zbirka članaka. Izdanje Akademije nauka SSSR, Moskva—Lenjingrad 1945, 271 strana sa slikama i fotografijama. Cena 116.— din.

(Knjige se mogu dobiti u prodavnici preduzeća „Prosveta“ i u Magazinu sovjetske knjige u Beogradu).

Ne dozvoli da zaostaneš sa uplatama za časopis. Gledaj da vrednost primljenih brojeva časopisa ne pređe sumu tvojih dotadanjih uplata. Kao svestan član društva vodi brigu o svojim obavezama. Ne čekaj da te drugi na to potsećaju.

SVIMA NAŠIM ČITAOCIMA

Da bi se olakšala ekspedicija „Geodetskog glasnika“ Uredništvo i administracija časopisa obraća se svima drugovima — čitaocima s molbom da organizuju kolektivno primanje časopisa u mestima gde ima dovoljan broj čitalaca. Oni treba da izaberu poverenike za prijem i rasturanje (raspačavanje) časopisa pojedincima. U većim mestima može biti i više poverenika, naime po raznim nadleštvinama, ustanovama itd.

Svaki poverenik treba da se prijavи administraciji časopisa i da dostavi spisak drugova koji žele da im se šalje časopis, kao i kolektivnu adresu na koju treba slati određeni broj primeraka.

Poverenici takođe treba da skupljaju novac od pojedinih interesenata i da ga takođe kolektivno šalju administraciji pomoću čekovne uplatnice sa spiskom onih koji uplaćuju, na poleđini izveštaja uplatnice, i oznakom uplaćene svote kod svakog pojedinca. Na spisku izričito treba navesti da se uplata šalje za „Geodetski glasnik“. Ako se uplata šalje za veći broj poručilaca može se spisak ovih dostaviti administraciji odvojeno od čekovne uplatnice.

Poverenici treba da saopštavaju administraciji časopisa i sve promene kod naručilaca. Reklamacije se takođe vrše preko poverenika.

Razume se samo po sebi da će se časopis dostavljati na ličnu adresu svima onim koji to žele, kao i svima onim za koje bi kolektivno dostavljanje časopisa bilo skopčano s poteškoćama.

Iz nekih mesta prijavljene su pojedine ustanove kao poverenici (n. pr. katastarska uprava). To je pogrešno. Poverenik mora da bude fizička osoba.

Iz Sekcije za geodetsku struku Saveza finansijskih službenika, Centralna uprava

Sekcija umoljava čitaoce „Izbora iz strane stručne literature i prikaza geodetskih radova u inostranstvu“ da odrede poverenike za prijem i rasturanje (raspačavanje) „Izbora...“ i ostalih stručnih publikacija (dopisnih kurseva i t. sl.). Poverenici treba da u pogledu ovih publikacija postupe i rade na isti način kao što je to predviđeno za „Geodetski glasnik“. Najbolje bi bilo, gde god je to moguće, da jedno isto lice bude poverenik i za „Geodetski glasnik“ i za ostale stručne publikacije.

~ Ako se novac šalje kolektivno treba na poleđini izveštaja čekovne uplatnice, osim spiska naručilaca i naznake uplaćene svote kod svakog pojedinca, uvek izričito navesti za koji je predmet izvršena uplata. Ovo stoga što isti čekovni račun, br. 63451, služi i za časopis i za „Izbor“... i za ostale publikacije, pa u administraciji treba tačno znati o nameni uplaćene svote. Najbolje je za svaku vrstu publikacija slati zasebnom uplatnicom kolektivno novac, ili barem jasno odvojiti grupe uplatnika za pojedine predmete makar i u istoj uplatnici.

Sarađujmo, čitajmo, preplaćujmo se na sindikalne i stručne listove i časopise:

„RAD“

organ Jedinstvenih sindikata radnika i nameštenika Jugoslavije

„Tehniku“

organ Saveza službenika privredno-upravnih i tehničkih ustanova Jugoslavije

„Finansije“

organ Saveza finansijskih službenika Jugoslavije

„Geodetski glasnik“

naučni stručni časopis za geodeziju, organ Sekcije za geodetsku struku Saveza finansijskih službenika Jugoslavije